

PALM, AUGUST

Huru hindra könsdriftens onaturliga tillfredsställande ...

Stockholm
1888

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

PALM, AUGUST

"Huru hindra känsdr. Mens
onaturliga tillfredsställeande"

Med.

Könstfärh.

(Br)

1888

V
Kön

äte

E

Kungl. biblioteket

0 0000 000003981

DALM, AUGUST

Med
Könsförhållanden
(Be.)

Huru hindra
Könsdriftens onaturliga tillfredsställande

samt

de såväl deraf, som ock af
återhållsamhet framkallade sjukdomarne.

Ett par ord i en viktig samhällsfråga, nödvändiga
både för män och kvinnor af alla stånd
och åldrar att taga reda på.

Pris: 25 öre.

Kun
0 0000

10
11

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

K

at

Med
Könsförh.
(1871)

Huru hindra
Könsdritfens onaturliga tillfredsställande

samt

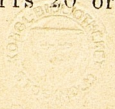
de såväl deraf, som ock af
återhållsamhet framkallade sjukdomarne.

Ett par ord i en vigtig samhällsfråga, nöd-
vändiga både för män och kvinnor
af alla stånd och åldrar att taga
reda på,

af

August Palm.

Pris 20 öre.

Etus kirjasto

Könnösten osasto

Etus kirjasto

Könnösten osasto

Etus kirjasto

Könnösten osasto

Etus kirjasto

Könnösten osasto

Etus kirjasto

Könnösten osasto

STOCKHOLM,

J. W. HOLMS BOKTRYCKERI 1888.

m
o
g
b
l
l
f
s
d
g
o
u
i
a
v
j
s

I.

Redo att bära de eventuella följderna, har jag efter moget öfvervägande och dels efter framstående läkares och fördomsfria mäns skrifter, dels efter egna iakttagelser sammanskrifvit denna lilla flygskrift. Att den bland fördomsfulla, för en falsk blygsamhet och sedlighet ifrån personer, samt af hycklande religiösa charlataner skall väcka en storm af ovilja, derpå är jag förberedd, men, kan den, spridd bland den stora massan af vårt folk, bidra till att råda bot för några af de förfärligaste menliga lidanden, framkallade antingen af könsdriftens onaturliga tillfredsställelse eller ock af fullständig återhållsamhet, så är syftet med dess utgifvande uppnådt. Jag själf är då rikligen belönad. i medvetandet af att hafva lemnat mitt lilla bidrag till att massorna skola få en populär framställning i en vigtig fråga, som djupt ingriper i samhälls- och familjelifvet, samt skapar mera olycka och såväl kroppsligt som andligt lidande än de flesta föreställa sig.

Att jag utan alla omsvep går rakt på sak och nämner hvarje ting vid sitt rätta namn, på folkspråket, beror icke på att jag älskar råheten, utan af den orsak att jag, som förut anført, tillegnar den stora massan af vårt folk denna skrift, och har jag därför ansett det vara nödvändigt uttrycka mig så att den förstår mig.

Olyckligtvis för menskligheten har ingenting blifvit så mycket försummadt som att undanrödja den okunnighet, större än om funktionerna af kroppens öfriga organ, som råder om könsorganen, de organ som man och kvinna bruka vid samlaget, natur och om lagarne för deras sunda användande. Och dock är jag öfvertygad om att det icke gifves någon ting, som så djupt inverkar på människornas intressen.

På grund af den hemlighet och tystlåtenhet hvarmed könssaker omgifvas har menskligheten blifvit förderfvad ända intill kärnan och mensklighetens framåt-skridande försenadt.

Fortplantningen har varit och är ännu betraktad som ett hemlighetsfullt och obegripligt ämne, hvarmed inga andra än vetenskapsmän och läkare få eller böra befatta sig. En falsk blygsamhet har afhållit människorna i allmänhet att förvärfva kannedom om dessa organ. Dertill kommer de hinder som kortsynta, en falsk sedlighet hycklande lagstiftare, uppställt uti dumma

sedlighets-stadganden hvarigenom, förutom stora ekonomiska förluster, äfven strängt straff kan träffa enhvar, som på ett populärt sätt i tal eller skrift vågar behandla könsfrågor.

En hvar måste lätt inse att detta är en skam för vårt så prisade, upplysta århundrade.

Naturen fordrar ett lugnt och vördnadsfullt studium från vår sida af alla hennes lagar; hon har icke gifvit oss något organ eller lem, för att det skall höljjas i hemlighet. Tvärtom befaller hon oss att söka erhålla kännedom om vår kropp och dess särskilda organ. Om könsorganen lemnas åsido, skall kännedomen om människans hela öfriga kropp föga gagna oss. Ty det kan gå att inbilla små barn att »storken» kommer med de små till oss», eller att könsorganen endast skola brukas till att kasta vårt vatten med. Men vid en viss ålder, ofta redan vid 8 à 9 år, börja tvifvel infinna sig hos barnen om så verkligen är förhållandet — tvifvel som bli starkare ju mera de lära att förstå och reflektera öfver den obenägenhet hvarmed såväl föräldrarne som andra äldre personer söka att undandraga sig svaret på deras frågor och den hemlighetsfullhet, hvarmed könsorganen omgifvas. De börja begripa att man fört dem bakom ljuset och ljugit för dem. Allena detta att de taga sina föräldrar på en lögn, befäster icke barnens tillit och aktning för dem. Jag är öfvertygad om att, i fall föräldrarne oförbehållsamt omtalade för barnen t. ex. vid en ålder af 8 à 9 år, deras naturliga tillkomst, samt könsorganens upp-

gift, skulle detta i hög grad bidraga till att förädla och sedligt höja dem, derigenom att de märkte att föräldrarna hade tillit till dem. Dessa hemliga tankar, som ofta redan vid så tidig ålder börja vinna insteg hos barnen och som fantasien utmålar än mera, lägga kanske i de flesta fall grunden till den förfärliga last, sjelfbefläckelsen, som härjar mera bland det uppväxande släktet, såväl det manliga som kvinliga, är hvad mången anar. Den amerikanske författarinnan Isabella Beecher-Hooker omtalar således huru hon för sin åtta-årige son, som frågade henne huru små barn kommo till världen, oförbehållsamt omtalade huru det skedde, samt huru mycket hon lidet för honom, och tillägger hon, att han efter den tiden hyste en därtills okänd tillgifvenhet och aktning för henne samt slöt sig mera innerligt och förtroligt till modren.

Nu gör, som bekant, tvärtom den föreställningen sig gällande, att könssaker och hvad dertill hörer skola hemlighållas, samt att den, som oförbehållsamt vågar tala derom, är rå och utan tvifvel sjelf en liderlig sälle o. s. v. Ja t. o. m. många både män och kvinnor, som gerna vilja gå och gälla för att kallas fördomsfria och radikala, äfven i könsfrågor, draga sig, när det gäller att behandla sådana frågor fullständigt rakt på sak. Då föredraga de att gå krokvägar och göra så många omvägar att resultatet af diskussionen derom blir rent af = o. Sjelf har jag en personlig erfarenhet i denna riktning. För en längre tid sedan förde jag i omkring ett års tid en intressant korrespondens med en medelå-

ders, bildad dam af de bättre klasserna, som jag inom parentes sagt aldrig personligen sammanträffat med. Hon var radikalt frisinnad, socialdemokratiskt i sina politiska åsigtter. I religiöst afseende var hon nästan full fri änkare, trödde på en Gud, men icke på den kristna religionen. Hon var en ädel, varmhjertad kvinna; hvarje rad i hennes bref andades en glödande kärlek till de förtryckta. Jag förde, som sagt, en intressant korrespondens med denna kvinna och många voro de ämnen vi afhandlade. I många frågor hade hon betydligt radikalare åsigtter än jag. Slutligen kommo vi in på könsfrågan; hon var ganska fördomsfri i vissa afseenden, men i sin helhet hyste hon den gamla vanliga födoman att sådana saker skall man helst hålla för sig själf, åtminstone får ingen *djupare*-gående diskussion derom ega rum. Huru skulle det dock vara möjligt att vinna fullständig kännedom i ett ämne, när man icke får *grundligt* diskutera det. I synnerhet gäller detta könsfrågan, som är af en sådan utomordentlig vikt för släktets bestånd. Dessa fördomar måste bortarbetas; det går icke längre an att, liksom strutsen gömma hufvudet i sanden och derigenom tro sig vara skyddad. d. v. s., undvika diskuterandet af könsfrågan i alla dess detaljer, och derigenom tro sig ha kommit ifrån saken. Vi måste taga itu med frågan, ty för mycket står på spel. Dagligen se vi släktet försämras. De unga brådmogna, bleka, sjukliga, ynglingarne och gossarne äro som de äro? Hvar för? jo i 9 af 10 fall därför att de hängifva sig åt den onaturligaste af alla

laster, sjelfbefäckelsen, runkning med handen af penis hvarigenom den manliga säden uttömmes och könsdriften på detta onaturliga sätt tillfredsställes). Denna last är, oaktadt människorna af en falsk blygsamhet hålla det hemligt eller åtminstone tala derom så litet som möjligt, som bekant mera allmän än mången föreställer sig bland gossar och ynglingar, men ingen last är mera ödeläggande för människoslägtet. Den förtär både kroppsoch själskrafter samt medför, der denna last få inrota sig, de förfärligaste lidanden och det svåraste elände. För att råda bot mot detta elände, hvilket likt en mara rider det uppväxande slägtet och aldrig lemnar det i ro, är det oundvikligen nödvändigt att föräldrarne, redan då deras söner äro en 9 å 10 år gamla, oförbehållsamt och utan omsvep, samt på ett rakt på sak gående sätt, omtala för dem denna förfärliga last och dess bedröfliga följder för den, som hängifver sig dertill samt könsorganens bestämmelse. Jag tviflar då icke på att detta skall mäktigt bidraga till att skydda gossen för att hemfalla till denna last, ty i barndomen är man mest mottaglig för alla intryck. Jag tror att orsaken till att denna last är så allmänt gänske är att föräldrarne omgifva allt hvad könssaker heter med så stor hemlighetsfullhet. Detta verkar retande på barnen, som, när de först börjat på att hängifva sig åt lasten, fortsätta dermed, då de icke ana den fara de utsätta sig för, förrän för sent. Och våra kvinnor, huru se de ut i allmänhet? Blodfattiga, bleksiktiga, hysteriska kvinnor kunna vi dagligen iakttaga i hemmen, å offentliga

ställen och å gatorna. Hurudana mödrar skola de väl blifva! Icke kunna de skänka lifvet åt sunda, kraftfulla barn, som sjelfva äro så eländiga, ej heller kunna de i längden draga en ung, kraftig man till sig. Och så dessa olyckliga kvinnor som utom det så kallade heliga äktenskapet tillfredsställa sin könsdrift med den de älska, blifva mödrar, och öfvergifna af sin trolösa älskare, i ett förtvifadt ögonblick begå den mest omenskliga men dock under dessa omständigheter så naturliga handling att de döda det barn de gifvit lifvet. De hafva ju icke föda, ja ofta sjelfva icke ens hem; och därför få de tillbringa långa, långa år af sitt lif inom dystra fängelsemurar, för att, om de så en gång slippa ut, gå brännmärkta, föraktade och afskydda af samhället. Detta är följderna af det nuvarande samhällssystemet, som hindrar tusentals att på naturligt sätt, måttligt tillfredsställa en naturlig drift och som därför alstrar de ofvannämnda sjukdomarne, lasterna och brotten.

Men nu invända många att de ju ej behöfva tillfredsställa sin könsdrift, då ju dessa olyckor skulle undgås. Men framstående läkare påstå deremot att de *måste* tillfredsställa sin könsdrift såvida de skola hålla sig friska och undgå att hemfalla till sjelfbefäckelse. För mannen ställer det sig ju, som bekant i regeln, lätt att tillfredsställa sin könsdrift, åtminstone i städerna, där de ju hafva prostitutionen att tillgå; — och få torde de ogifta män vara, som icke begagna sig häraf — men icke så för qvinnan. Det är *riskan* som tvingar henne att afhålla sig från ett naturligt tillfreds-

ställande af denna drift, fruktan för att blifva moder drifver henne till sjelfbefräckelse; lika som gossen och ynglingen runkar, så söker hon tillfredsställa könsbegäret genom att med fingern framkalla onaturlig retning.

Men kvinnan borde lika väl som mannen tillfredsställa denna drift och är den lämpligaste tiden för henne att börja därmed en par tre år efter sedan månadsreningen börjat. Nu nekas detta henne i de flesta tillfällen; ty under de nuvarande samhällsförhållandena kunna en mycket stor del kvinnor icke gifta sig förrän de blifvit inemot 30 år, och en del blifva aldrig i tillfälle att tillfredsställa denna drift ej heller att vinna den högsta jordiska glädje, att blifva mödrar. Hon hemfaller också ofta redan som ung flicka till sjelfbefräckelse. Det är en offentlig hemlighet som de flesta läkare erkänna, att denna last är lika utbredd, ja kanske än mera, bland kvinnor än bland män. Afhållsamhet från könsumgänge eller också sjelfbefräckelse äro äfven orsaken till bleksot, hysteri, smärtsam månadsrening med flera andra mycket utbredda kvinnosjukdomar. Hvad som gäller om gossarne gäller här äfven för flickorna nemligen att de redan vid en ålder af 9—10 år få oförbehållsamt höra talas om huru förfärligt ödeläggande denna last är. Hvarje god, om sin dotters väl ömmande moder, bör göra sig till en samvetssak att varna sina döttrar för denna last.

Men att undertrycka könsdriften eller att på onaturligt sätt tillfredsställa den har ännu svårare följder. En stor del af sinnessjukdomarne ha sitt ursprung i

undertryckt könsdrift eller onaturligt tillfredsställande deraf. Salunda voro enligt statistiska berättelser, i Baijern 1858, af hundra sinnessjuka personer, 81 % ogifta och 17 % gifta, om 2 % saknades undersättelse. I Hannover stälde sig sinnessjukdomarne enligt statistiken 1856 så, att 1 sinnessjuk förekom på 457 ogifta mot 1 på 1,316 gifta. I Sachsen kommo på en million ogifta kvinnor 260 sjelfmörderskor, men endast 125 på samma antal gifta. Bland antalet af dem, som begingo sjelfmord, var antalet af dem som voro i en ålder af mellan 16—21 år ovanligt stort. I Preussen funnos 1882 på 10,000 innevånare 29,^s ogifta kvinnliga vansinniga men endast 9,^s gifta, samt 25^c vansinniga enkor. De flesta läkare aro också af den mening att då bland de ogifta vansinnet är mest utbredt så är orsaken dertill återhållsamhet i könsumgänge eller onaturligt tillfredsställande af könsdriften, olycklig kärlek och hemliga hafvandeskap.

Och så de många barnamorden. Man skall icke tro att det allenast är unga, olyckliga, fattiga kvinnor som i sin förtviflan begå dessa de onaturligaste af alla brott. Jag säger förtviflan, ty hvad kunna vi lära af ranskningsprotokollerna i barnamordsmålen? Är det icke vid *alla* tillfällen dessa arma kvinnors ekonomiska ställning, som varit orsaken till att de begått denna förtviflade handling? De ha stått ensamma, bedragna, öfvergifna, utan det minsta hopp, och så ha de blifvit barnamörderskor. Men det är icke allenast barnamorden hvarpå jag syftar, utan äfven på de hemliga och

till tusental uppgående fosterfördrifningar, som i synnerhet försiggå bland de s. k. bättre klasserna. Att det är bland de bättre eller rättare rikare klasserna dessa slags mord äro mest utbredda, därpå föreligga flera bevis. Bland annat det välstånd de kvinnor, som i sådant hänseende tillhandagå de bättre damerna med råd, befinna sig uti. Sålunda arresterades i New-York för några år tillbaka en sådan kvinna som gaf råd, i och för fosterfördrifning, till »bättre» damer. Hon fick tillfälle att begå sjelfmord, heter det, i trots af att många hviskade om att hon hemligt hjälptes undan. Som man vet gifver polisen gerna handräckning när det gäller öfverklassen. Nog af, denna kvinna efterlemnade 1¹/₂ million dollars, oaktadt det luxiösa lif hon fört — ett ojäfvigt bevis på att det icke var kvinnor af folket hon gick tillhanda med sina råd, utan i stället New-Yorks börsspelande och rika storborgares hustrur och döttrar hon lemnat sitt bistånd.

Hvad hafva vi nu att göra för att råda bot för de olyckor och sjukdomar af ofvannämnda slag, som alla hafva sin orsak i återhållsamhet i könsumgänget eller onaturligt tillfredsställande af könsdriften eller s. k. olofligt, det vill säga utom äktenskapet tillfredsstäld könsdrift? Jo, vi måste bortkasta den falska åsigt att kyskhet är en af de största dygderna hos kvinnan, medan den hos mannen mindre beaktas eller till och med anses alldeles obehöffig. Att det anses naturligt att mannen tillfredsställer sin könsdrift derpå är prostitutionen ett bevis — en inrättning som trots allmän lag

tolereras af lagarnes upprätthållare och under *nuvarande* samhällstillstånd är en naturlig, ja »nödvändig social inrättning, alldeles som kyrkan, den stående arméen och polise.» såsom Bebel träffande säger i sin bok »Kvinnan».

Vi ega icke längre frivilliga nunnor, men af ofrivilliga gifves tusenden. Milliontals kvinnor tillbringa en stor del af sitt lif antingen i fullkomlig återhållsamhet eller också förfalla de liksom männen i sin ungdom till sjelfbefäckelse utan att erhålla det måttliga könsumgängets naturliga njutning eller moderskärlekens lycka. Och såsom belöning för all denna otroliga sjelfförnekelse, som orsakar mera ångest och sjukdom än någon kan fatta, hafva de det ofruktbara och tvifvelaktiga berömmet för kyskhet.

Kyskhet eller fullständigt afhållande från könsumgänge är onaturligt och, långt ifrån att vara en dygd, egentligen ett svårt brott mot naturen. Könsgorganerna äro underkastade samma hälsolagar, som de andra lemmanne, nemligen den stora lagen om normal och tillräcklig verksamhet. Det gifves icke något organ i vår kropp, hvars hälsa icke betingas af tillräcklig verksamhet, och könsorganen lyda alldeles samma lagar som de andre orgonen. Naturen belönar oss med hälsa eller straffar oss med sjukdom, allt efter som vilkoren för våra organs hälsa iakttagas; hon fäster sig icke vid vår morallag. Äktenskapet innebär icke något heligt i hennes ögon; med eller utan äktenskap ger hon åt den, som genom måttligt könsumgänge låter könsorga-

nen få en behöfzig verksamhet, sitt bifall i könsorganens och könsbegärens friskhet och kraftiga tillstånd. De kunna icke hållas friska och kraftiga om de icke få tillräcklig verksamhet från och med att de uppnått sin fullkomliga utveckling

Ett samhälle hvare alla män och kvinnor tyglade sin könsdrift till en ålder af t. ex. 30 år, skulle blifva skådeplatsen för ett så förfärligt tvång, en sådan brist på manlighet och natur, så vidt kringspidda könssjukdomar, sädesflytning, bleksot, hysteri och all dermed förbunden svaghet och sjuklighet, att det skulle vara nästan omöjligt att påträffa en enda frisk och naturlig person. Under sådana omständigheter skulle ingen kunna lefva ett lif värdt att lefva.

Det är alldeles säkert att naturen afsåg att båda könens fortplantningsorgan skola från tiden för sin mognad till sitt förfall hafva en tillbörlig grad af verksamhet och ingen, som endast något litet känner till kroppens lagar, kan betvifla att hvarje afvikelse från den af naturen utstakade vägen, är en synd mot naturen, som hon sjelf också straffar. *Naturen har icke skapat något organ för att se det overksamt, hon uppväcker inga begär blott för att plåga genom deras förnekande.* Genom att tillsluta våra ögon för dessa omständigheter kunna vi omöjligen gå framåt, vare sig i kunskap eller sann dygd.

Martin Luther har om könsdriften träffande yttrat:
»En kvinna kan lika litet undvara en man som äta, sofva, dricka, eller andre naturbehof, likaledes kan e;

heller en man undvara en kvinna. Orsaken härtill är att det är lika djupt inplantadt i människans natur att afa barn, som äta och dricka». Då det icke kan bestridas att hvarje normalt utbildad man och kvinna, som icke får tillfälle att naturenligt tillfredsställa sina könsbehof, i regeln äro så svaga att de förr eller senare förfalla till själfbefräckelse med alla de deraf följande förfärliga andliga och kroppsliga lidanden, och då vi äfven veta att det under nuvarande samhällsförhållanden är omöjligt för ett stort flertal bland så väl de »bildade» som de »obildade» folkklasserna att ingå tidiga äktenskap, så är det oafvisligen nödvändigt att *kunskap utbredes i den största möjliga utsträckning om huru könsdriften kan tillfredsställas på naturenligt sätt utan att kvinnan, om hon icke själf önskar det, behöfver blifva fruktsam.*

Jag är ingen anhängare af de malthusianska åsigtarna utan tvärtom motståndare till desamma; jag fruktar icke för att om *alla* kunde få sin ekonomiska ställning tryggad och ingå äktenskap, verlden blefve så full af människor att de till slut icke kunde finna föda. Det är alltså icke af den orsaken jag söker i möjligast vida kretsar genom denna lilla broschyr, lemna vägledning om huru könsdriften naturligt kan tillfredsställas utan att barn behöfva födas, utan gör jag det af den orsaken att under nuvarande upp- och nedvända samhällsförhållanden tusentals män och isynnerhet kvinnor lida förfärligt under detta vidriga tillstånd, att onaturliga laster, sjukdomar och brott alstras af denna orsak, och för att *bidraga till att förebygga eländet, anser*

jag att det är nödvändigt att hvarje man och kvinna bör er hålla kännedom om hvilka medel, som kunna användas till förebyggande häraf.

Dock först en kort anmärkning. Lika visst som fullständig återhållsamhet i könsumgänge medför skadliga följder får jag erinra om att missbruk, det vill säga omätligt könsumgänge, är lika farligt och medför svåra följder. Det gäller därför här som vid andra tillfällen att *bruka* men icke *missbruka*. Må enhvar erinra sig detta

Den enda utvägen hvarigenom mensklighetens framåtskridande i detta hänseende blifver möjligt, hvarigenom de af otillfredsstäldt könsumgänge följande sjukdomarne och lasterna kunna afhjelpas, hvarigenom fosterfördrifningar och barnamord kunna upphöra samt ett sant, sedligt slägte uppstå, är att hvarje i könsligt hänseende fullt utvecklade man och kvinna får måttligt könsumgänge, något som dock ej i nutidens samhälle kan ske *utan att försigtighetsmått företagas vid könsumgänget till förekommande af kvinnans befruktning*, därför att den största delen af människorna först flera år efter sedan de blifvit fullt utvecklade i könsligt hänseende komma i en sådan ställning att de kunna ingå äktenskap och sålunda »lagligen» föda barn. På detta sätt kan kärlek och naturlig könsdrift tillfredsställas utan någon risk.

Men är detta möjligt och på hvilket sätt? Kan det ske utan att förorsaka fysiskt och moraliskt ondt.

Angående första frågan om det är möjligt, så är det bland de bildade klasserna, samt äfven af en stor del af de större städernas befolkning numera ingen hem-

-lighet att försigtighetsmått vid könsumgänge kunna be gagnas, och i större städer hafva dessa redan en stor utbredning. Många särskilda sådana försigtighetsmått äro kända och användas, men jag skall här endast nämna tre af dessa, som mest tilltala mig, äro mest naturliga, förefaller det mig, och för den stora allmänheten äro lättast att förstå och använda.

Jag skall först omnämna den s. k. naturliga metoden för försigtighetsmått vid könsumgänge, som blifvit föreslagen af den utmärkte, jag tror franske, läkaren Raciborski. Det medel han förordar är *att kvinnan skall afhålla sig från könsumgänge från andra eller tredje dagen före, till åttonde dagen efter månadsreningen, då kan kvinnan i regeln vara viss på att icke blifva befruktad.* Han har nämligen funnit att bland hundra kvinnor högst 6 å 7 blifvit hafvande på tider, som är betydligt aflägsna från månadsreningen. De aldrig flesta kvinnor blifva befruktade genom könsumgänge antingen under månadsreningen eller några få dagar före eller efter densamma. Med honom instämma en hel del kända framstående fysiologer och läkare, såsom Bischoff, Pouchet, professor Nägele, Scanzoni med fl. I öfverensstämmelse med dessa utmärkta mäns åsichter behöfver kvinnan alltså blott afhålla sig från könsumgänge under en viss tid af månaden och lemnas henne ungefär hälften af hvarje månad att fritt tillfredsställa sin könsdrift utan fara för att blifva hafvande.

Mig förefaller dock ändå icke detta helt naturligt. Hvarföre skall jag förklara. Hvarje gift man har er-

farenhet af att kvinnans könsdrift är starkast omedelbart efter månadsreningen, och det skulle för kvinnan alltså vara en olycka, som skulle göra hennes lif långt obehagligare än mannens. om hennes starkaste begär icke kunde tillfredsställas just då hon kände sig mest i behof deraf. Äfven för mannen skulle det vara olämpligt då ju i regeln, som naturligt är, njutningen äfven för honom är störst och mest naturlig när kvinnans könsdrift är starkast.

Det andra af de trenne medeln är *att kvinnan genast efter könsungänget insprutar ljumt vatten i slidan i sitt könsorgan*, ty då förstöres befruktningsförmågan hos spermatozoiderna i den manliga sädesvätskan. Deras rörelser upphöra snart i rent vatten. Naturligtvis måste sköljningen företagas omsorgsfullt samt tillräckligt vatten sprutas långt in i slidan. Något litet soda i vattnet skadar icke. Härvid är dock äfven att märka att för befruktnings undvikande det är nödvändigt för mannen att iakttaga en viss sjelfbeherskning. Kommer nämligen säden vid samlagets slut allt för långt in i slidan, eller fram till lifmodermunnen, blir den icke åtkomlig för vattnet och befruktning sker sålunda i alla fall. Kommer den däremot i början af slidan förstöres den dels af vattnet och dels sköljes den bort.

Det tredje af dessa medel, som kanhända lämpligast kan användas därför att det är lättast att tillgå är *att kvinnan före körsungänget i slidan* (hvarje försigtighetsmått måste för att vara tillfredsställande användas af kvinnan, emedan eljes könsaktens behag förringas) *inför*

en liten svamp omkring så stor som en vanlig äggula. I svampen bör vara fäst ett tunt silkessnöre af en 8 à 10 tums längd för ett kunna draga ut den efter könsakten. Svampen bör hålst doppas i ljumt vatten innan den införes i slidan. På så sätt skyddas modermunnen för att den manliga säden skall kunna intränga och befrukta äggen i lifmodern. Detta medel förminskar icke könsnjutningen, har ingen skadlig inverkan på mannens eller kvinnans hälsa, är lätt för en hvar att utföra och tillåter der det tillämpas, könsdriftens tillfredsställelse utan att kvinnan, om hon icke sjelf önskar det, behöfver blifva hafvande. Dock måste alltid, äfven vid användandet af detta medel, efter könsaktens slut ljumt vatten insprutas i slidan då eljes vid svampens utdragning spermatozoider kunna kvarblifva vid slidans väggar och med den rörelseförmåga de ega sedermera hinna lifmodern och befrukta kvinnan.

Se där de enkla och dock förebyggande medel hvarigenom könsdriften så att säga naturligt kan tillfredsställas; ingen kvinna som iaktager dem, behöfver frukta för att hängifva sig åt måttigt könsungäenge; ingen man behöfver frukta för att omfamna sin älskade med risk att barn skall alstras, förrän han blir i den ställning att han kan försörja dem. Han slipper hänvända sig till de ställen der kärlek köpes, han och hans älskade kunna fritt utan risk hängifva sig åt hvarandra.

Ja, jag är öfvertygad om att ingen större välgering kan beredas menskligheten än utbredandet och

tillämpandet af dessa försigtighetsmått användande. Derigenom skall en stor del af allt det elände, som nu hvilat öfver människoslägtet försvinna och blifva en saga blott. Friska, lefnadsglada, lyckliga unga män och kvinnor skola vi då få skåda kring oss, i stället för dessa skygga, bleka stackare hvilka likt skuggor nu vandra förbi oss.

Men kunna dessa medel användas utan att förorsaka fysiskt eller moraliskt ondt? Jag är fullt öfvertygad om att de kunna det; de äro de enda medel hvarigenom *hvarje* kvinna i det nuvarande samhälle kan erhålla en tillbörlig del af kärlekens fröjder. Hvarje man som älskar och hyser aktning för en kvinna borde icke hafva könsumgänge med henne då han vet att deras ställning är sådan att de icke kunna uppfostraden möjligen blifvande frukten af deras förbindelse, utan att begagna försigtighetsmått, och den kvinna som tänker rätt bör icke neka den man hon älskar och af hvilken hon vet sig vara älskad tillbaka, könsumgänge med vidtagandet af dessa försigtighetsmått. Må hon besinna att om hon nekar detta tvingar hon sin älskade att i andras armar, oftast på bordellerna, söka tillfredsställandet af den drift som enligt naturens lagar *måste* tillfredsställas; må hon besinna detta och icke dömma honom. Ty könsdriften är en stark drift som det är omöjligt att tillbakahålla.

Hvad den moraliska sidan af frågan om användandet af försigtighetsmått vid könsumgänge beträffar, så vet jag att många ogilla sådana medel emedan de

enligt hvad de påstå äro *onaturliga*. Sjelf har jag tills för kort tid sedan af denna orsak varit en ifrig motståndare mot försigtighetsmåttis användande, men genom moget öfvervägande och genom att iakttaga de sorgliga följderna af könsdriftens tillbakaträngande eller ock onaturliga tillfredsställande har jag kommit till en motsatt åsigt och ser *under nuvarande förhållanden* ingen annan räddning än att bruka dylika mått och steg ända tills vi få ett samhällstillstånd infört som tillförsäkrar bröd åt alla munnar, arbete åt alla armar och i följd däraf naturlig kärlek åt alla män och kvinnor.

Fullständig återhållsamhet i könsligt hänseende är mycket onaturligare, därför att den, enligt alla läkares åsikter, är *fullkomligt oförenlig med helsa och lycka*. Återhållsamhet framkallar vidsträckt utbredda och förderfliga sjukdomar, och kan väl något mera onaturligt tänkas än det tillstånd, som nu råder i könsligt hänseende.

När mänskligheten lär sig tillämpa försigtighetsmått, så skola de af återhållsamhet och sjelfbefläckelse framkallade sjukdomarne upphöra, äfvensom barnamorden. Detta uppväger tusenfaldigt det s. k. onaturliga vid försigtighetsmåttis användande.

Några invända mot försigtighetsmått vid könsumgäuge, att detta är ett slags mord, men detta må väl om något vara en fullkomlig begreppsförvirring. Från det ögonblick då ett mänskligt embryo alstras i moderlifvet genom den manliga sädens förening med ägget är dess lif heligt och att göra slut derpå är mord, men att *förekomma* hafvandeskap är deremot en helt annan

sak. De som nu lefva i fullständig återhållsamhet, eller, hvad som är ännu mera omoraliskt förfalla till sjelfbefläckelse, bortslösa ju säd och ägg hvarje dag. Hvarje gång kvinnan har sin månadsrening gå ju ägg förlorade. Det enda val vi sälunda hafva är icke om äggen skola bortslösas eller icke, utan om *vi sjelfva skola onödigtvis gå under och förstöras tillika med dem.* I stället för att vara mord och försigtighetsmått vid könsumgänge det enda möjliga sättet att förhindra mord, ja äfven sjelfmord. I stället för att vara omoraliskt är försigtighetsmått vid könsumgänge den enda möjliga utvägen att införa verklig moralitet i den menliga samhället, hvari moralen hittills blott är ett namn.

Jag har nu i korta drag skildrat nödvändigheten af att barnen erhålla varning för att de icke skola som ynglingar eller unga flickor hemfalla till den onaturligaste af alla laster, sjelfbefläckelsen. Jag har efter erfarna och erkänt framstående läkares skrifter framhållit de farliga följderna af denna last äfvensom af fullständig återhållsamhet och jag har enligt dessa mäns råd lemnat beskrifning på några af de försigtighetsmått som lämpligast kunna användas vid könsumgänge, samt visat nödvändigheten af att hvarje fullt utbildad man och kvinna, om de skola behålla sin kropp och själ friska, måttligt erhålla könsumgänge, och ber jag nu i den lidande menklighetens namn hvarje fördomsfri man och kvinna att i största utsträckning sprida kunskap derom. Glömmen icke I föräldrar, om I rätt älsken Edra barn, att i deras ungdom oförbehållsamt säga dem könsorga-

nens uppgift samt varna dem för sjelfbefläckelse, sägen dem det elände de draga öfver sig om de hängifva sig dertill, att de då komma att lefva ett sorgligt, glädjelöst lif; att de då ock åldras i förtid. Inprenten rätt lifligt i deras unga hjertan de sorgliga följderna, så skola de förvisso icke falla, utan få mod och styrka att motstå frestelserna. Låten icke en falsk blygsamhet eller undseende för Edra barn afhålla Eder från att göra dem bekanta härmed. Gören I detta, då bidragen I till att ett mera moraliskt lyckligt och dugligt slägte kommer att uppväxa, än det nuvarande.

Slutligen anhåller jag att fördomsfria män och kvinnor göra sitt till att denna lilla skrift blir spridd så mycket som möjligt.

Ödmjukligen

Utgifvaren.

I den närmaste framtiden utkommer *196 dagar på Långholmen*, berättelse om min fångsling samt om lifvet i fängelset, jemte några reflektioner öfver cellfångelsesystemet.

Solida kommissionärer i landsorten antages å såväl föreliggande som ofvannämnda broschyr, och anmodas de anmäla sig å Social-Demokratens expedition, Stockholm.

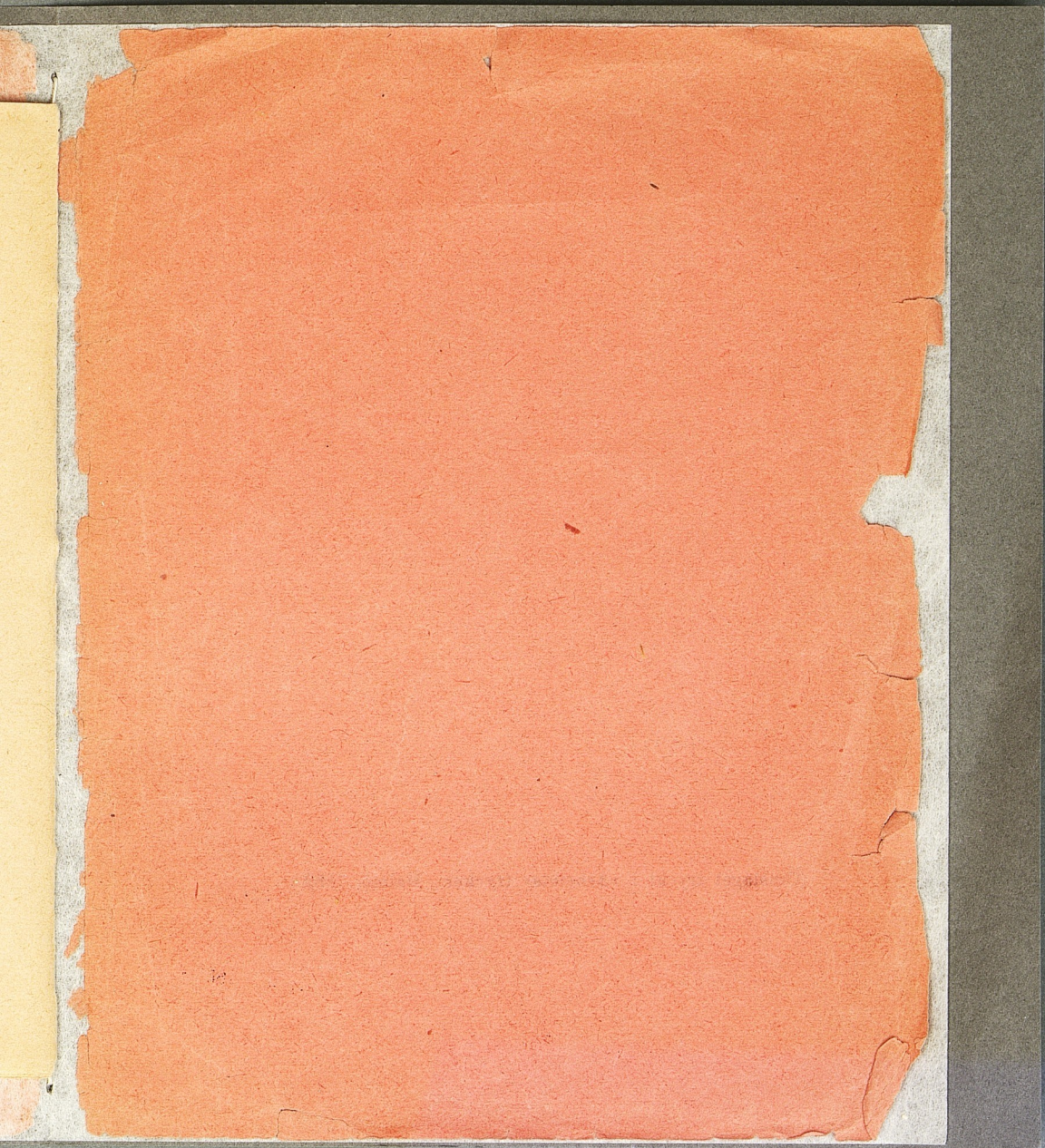
God rabatt lemnas.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

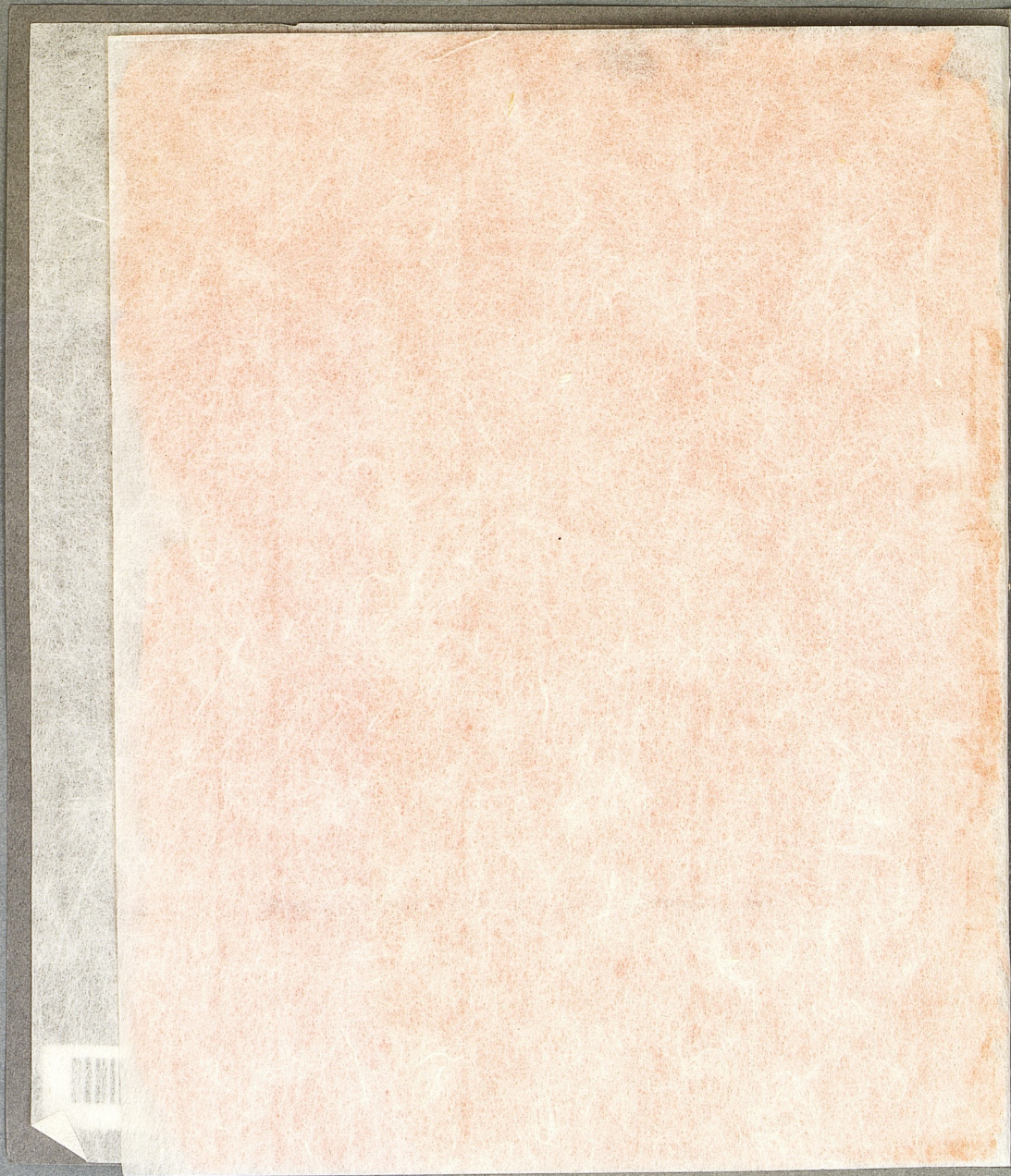
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

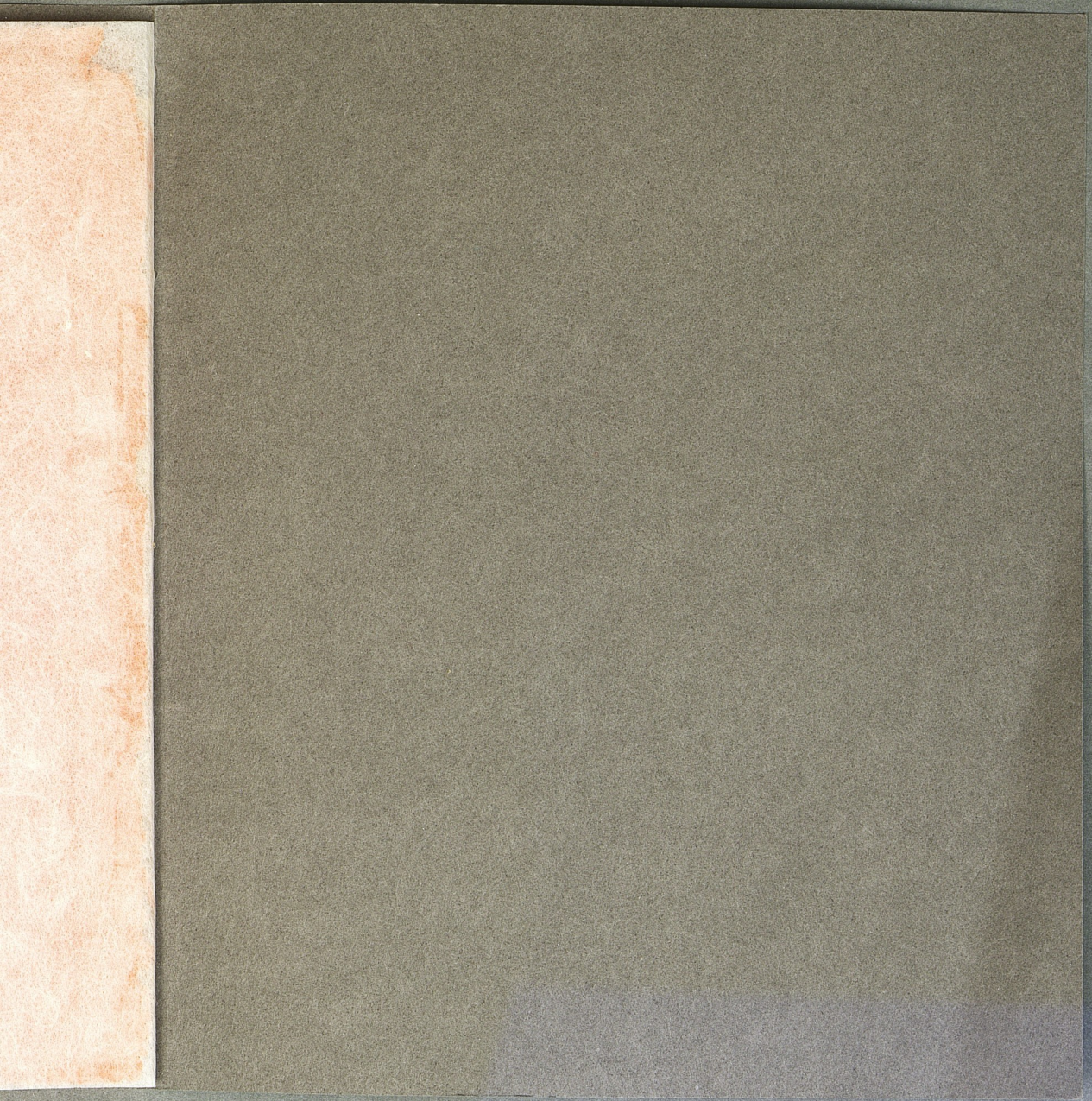
0 0000

(Omslaget tryckt i »Arbetets» tryckeri, Malmö, 1889.)

www.books2ebooks.eu